

แผนการเรียนรู้ฝึกตามหลักสูตร

แผนการเรียนรู้และการฝึกอาชีพในสถานประกอบการแต่ละหลักสูตรวิชาชีพ ต้องมีความยืดหยุ่นตามความพร้อมของสถานประกอบการ สถานศึกษาจะต้องใช้หลักการจัดการอย่างประณีตประนอม เพื่อให้การดำเนินการ สอดคล้องระหว่างสถานศึกษา และสถานประกอบการในเครือข่าย เพราะต้องปฏิบัติงานร่วมกันนำพาการจัดการเรียนการสอน จนนักศึกษาเรียนจบหลักสูตร จะต้องมีการพูดคุยปรึกษาหารือ ทั้งระดับบริหาร และระดับปฏิบัติการ ในข้อตกลงร่วม สถานศึกษารับผิดชอบส่วนไหน และสถานประกอบการช่วยรับผิดชอบส่วนไหนและส่วนที่สถานศึกษาและสถานประกอบการจะต้องดำเนินการร่วมกัน หัวใจสำคัญของข้อตกลงคือ สร้างองค์ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) กิจนิสัยในการทำงาน (Working habit) และมาตรฐานอาชีพให้ได้ผลงานมีประสิทธิภาพ สอดคล้องต้องกันตามความต้องการของทั้ง 2 ฝ่าย รวมทั้งฝ่ายผู้เรียนด้วย

ด้านความรู้ ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้

วิชาสามัญ วิชาสามัญเป็นการเรียนรู้ให้ทันคนทันสังคมเพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้ และเมื่อต้องการความก้าวหน้าในงานหรืออาชีพ สามารถใช้เป็นพื้นฐานพัฒนาตนเองในระบบ นอก ระบบ และตามอัธยาศัย เพื่อสร้างการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้

วิชาสัมพันธ์ เป็นการเรียนรู้ พัฒนาความคิด พัฒนางาน และนำองค์ความรู้ ไปประยุกต์กับวิชาชีพของตน เพื่อให้รู้เหตุรู้ผล รู้หลักการ บางวิชาเป็นวิชาที่นำไปใช้กับการทำงานขององค์กรซึ่งเป็นสากล เช่น การจัดการ การป้องกันอุบัติภัย ระบบมาตรฐาน มนุษย์สัมพันธ์ เป็นต้น

ทฤษฎีวิชาชีพ เป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ เพื่อให้รู้เหตุรู้ผลรู้หลักเทคนิคงาน มีเหตุมีผล ทำงานให้เข้าใจ ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ เกิดความมั่นใจ เช่นวิชา ทฤษฎีช่างเขียนแบบ วัสดุช่างคอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ด้านทักษะ (Skill)

ทักษะพื้นฐาน ทุกสาขาวิชาชีพ ต้องฝึกปฏิบัติทักษะพื้นฐาน เพื่อเรียนรู้ เครื่องมือ อุปกรณ์ ขอบข่ายงานอาชีพ เครื่องมือวัด เทคนิคการปฏิบัติงาน การจับเครื่องมือ การใช้เครื่องมือ การสร้างทักษะพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง ละเอียดรอบคอบ แม่นยำ มีความเที่ยงขนาด พื้นที่ทำงานมีความสะอาดเป็นระเบียบ เป็นการสร้างกิจนิสัย เบื้องต้นในการปฏิบัติงานขั้นต่อไป

ทักษะเฉพาะทาง เป็นการสร้างทักษะงานอาชีพเฉพาะสาขา เป็นเรื่องจำเป็นที่ผู้ปฏิบัติงาน ต้องรู้ต้องปฏิบัติงานมีทักษะได้มาตรฐาน ตามความจำเป็นของสถานประกอบการ เพื่อใช้ในการผลิต ทำงาน หรือพัฒนางาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว ประณีต ถูกต้อง เที่ยงขนาดสามารถเพิ่มผลผลิตต่อผู้กับการแข่งขัน

ด้านทักษะ (Skill)

ด้านทักษะพื้นฐาน ทุกสาขาอาชีพ จะต้องเรียนรู้ทักษะพื้นฐานการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ เรียนรู้เทคนิควิธีการ การจับ การใช้ เครื่องมือ การปฏิบัติงานตามเทคนิค ขั้นตอน การสร้างทักษะ ความละเอียด รอบคอบ แม่นยำ ขนาดมาตรฐาน ความประณีต ความสะอาดเรียบร้อย ของชิ้นงานและพื้นที่การทำงาน

ด้านทักษะเฉพาะทาง เป็นการสร้างทักษะในงานที่ทำเป็นการเฉพาะ เช่น ช่างกลโรงงานต้องเรียนรู้ งานกลึง งานกัด งานไส งานประกอบ งานอบชุบ เป็นต้น ความรู้เฉพาะทางเหล่านี้ ต้องรู้อย่างแม่นยำ เจนจัด เที่ยงตรง ควบคู่กับมาตรฐานสากล ประณีต สะอาดและใช้เทคนิคงานที่ถูก ต้องเป็นการสร้างงานที่สร้างผลงาน สร้างผลผลิตที่มีการแข่งขัน

ด้านทักษะพิเศษ เป็นการสร้างความสามารถ สร้างทักษะเฉพาะตัวของผู้ปฏิบัติงาน จะต้องมีความรู้หลายหลาย มีความรอบรู้ ในงานที่เกี่ยวข้อง เป็นความต้องการของสถานประกอบการที่จะ สามารถปรับเปลี่ยนการผลิตได้รวดเร็ว ลดค่าใช้จ่ายในการจ้างผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติม มีส่วนช่วยลดต้นทุนการผลิตในการจ้างงาน เป็นอย่างมาก

ด้านกณินิสัยในการทำงาน (Working Habbit)

องค์ความรู้ทั่วไปและทักษะเป็นสิ่งที่สร้างและฝึกอบรมได้ การที่จะสร้างองค์ความรู้ทั้งสองได้ คนต้องพร้อมที่สอนได้รับความรู้ได้ ฉะนั้นนิสัย ความประพฤติ คุณธรรมจริยธรรม ของบุคลากรเป็นเรื่องสำคัญ บุคลากรต้องมีเจตคติที่ดีต่อองค์กรต้องขยันขันแข็ง ตรงต่อเวลา เป็นความสำคัญของการทำงานร่วมกันรู้เหตุรู้ผล มีความพยายาม ความตั้งใจที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม

รวมทั้งความซื่อสัตย์ อคทน ขยันขันแข็ง มีผลต่อการดำเนินงานขององค์กร ประสบความสำเร็จ ความก้าวหน้า ด้านผลกำไร ผู้กับการแข่งขันระดับชาติ และระดับสากลได้

ทักษะพิเศษ เป็นการสร้างความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของผู้ปฏิบัติงาน นอกจากจะมีความรู้เฉพาะทางให้ทำงานปกติแล้วในช่วงที่เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วผู้ปฏิบัติงานมีทักษะรอบรู้หลายหลาย (Multi Skill) ในงานที่เกี่ยวข้องด้วยเป็นความต้องการของสถานประกอบการที่จะปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาการผลิตได้อย่างรวดเร็ว ลดค่าใช้จ่ายซึ่งต่อสู้กับการแข่งขัน เช่น ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความรู้เกี่ยวกับระบบไฟฟ้า ความรู้เกี่ยวกับการซ่อมบำรุงรักษา เป็นต้น ต่างสาขาวิชาชีพ ผู้ปฏิบัติงาน จะต้องสร้างความสามารถพิเศษของตน แตกต่างกันไป

ด้านกิจนิสัยในการทำงาน (Working habit)

สถานประกอบการหรือผู้ปฏิบัติงานส่วนตัว หรือธุรกิจของตัวเอง ต้องมีกิจนิสัยที่สำคัญคือ

1. ความสำนึก มีความสำนึกในหน้าที่ รู้หน้าที่ รู้ตนอย่างมีสติ มีความรู้สึกนึกคิด ทั้งที่จะปฏิบัติงานเพื่อตนเพื่อสังคมเพื่อองค์กร และเพื่อประเทศชาติ
2. มีทัศนคติและเจตคติที่ดี ที่จะรับรู้การสอนและนำความรู้มาใช้กับองค์กร เป็นผู้สอนได้ และรู้จักบุญคุณขององค์กรและตอบแทนองค์กร ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีที่สุด มีกำไรมากที่สุด เพราะผลการกระทำนั้น จะกลับมาสร้างอนาคตความก้าวหน้าให้แก่ตนเอง
3. รู้จักปรับตัว ปรับตนเอง ผู้ที่จะปรับตัวได้ ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาว ปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์กรของสังคม ซึ่งต้องเป็นคนตรงต่อเวลา ขยัน ซื่อสัตย์ อดทน ขยันขันแข็ง ปฏิบัติตนอยู่ในหลักของศาสนาที่เป็นสิ่งดีงาม

ด้านมาตรฐานอาชีพ

มาตรฐานอาชีพ เป็นองค์ประกอบสำคัญในการปฏิบัติงานเป็นตัวชี้ศักยภาพของบุคคล และองค์กร ที่จะทำผลผลิตไปสู่กับการแข่งขันระดับสากล นอกจากผู้ปฏิบัติจะต้องมีความรู้ด้าน ต้องรู้มาตรฐานสำคัญคือ

1. ระยะเวลาที่ใช้ปฏิบัติ ต้องปฏิบัติได้รวดเร็ว หรือพอดีกับเวลาทำงานมาตรฐาน การทำงานซึ่งต้องใช้เวลามาก ผลผลิตจะออกมาน้อย ผลผลิตต่ำ ทำให้องค์กรต้องผิดสัญญา ไม่สามารถส่งผลิตตามกำหนด และถูกปรับเมื่อผิดสัญญา
2. วิธีการทำงาน ต้องมีความปลอดภัย ถูกหลักวิธีการถูกประเภทของงาน นับตั้งแต่การใช้เครื่องมือ เทคนิคของงานและกริยาท่าทางในการทำงาน
3. ถูกประเภทของงาน งานแต่ละประเภทต้องการความละเอียด ความสะอาด ความรอบคอบ มีมาตรฐานรองรับการผลิต จะต้องเลือกใช้ให้ถูกประเภทของงานนั้นๆ
4. การใช้วัสดุ การใช้วัสดุเป็นองค์ประกอบสำคัญในการผลิต จะต้องใช้วัสดุถูกประเภท เช่น ภาชนะอาหารจะต้องอบดินบุก หรือจะเป็นวัสดุไร้สนิม วัสดุบางชนิดต้องทนไฟ ทนต่อกรด ทนต่อการสึกกร่อนทนต่อสนิม เป็นต้น การใช้วัสดุต้องมีความประหยัด ความประหยัดคือ กำไรขององค์กร
5. คุณภาพของงาน งานผลิตต้องถูกแบบ ถูกขนาด ประณีต สะอาด บางประเภทต้องถูกสุขลักษณะอนามัย

6. ด้านความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานต้องสามารถวางแผนปฏิบัติเป็นขั้นตอน วิเคราะห์ผลดี ผลเสีย นำผลการวิเคราะห์มาประยุกต์ คัดแปลงให้ปฏิบัติงานดีขึ้นนอกจากนั้น การทำงานจะมีปัญหาอุปสรรค ผู้ปฏิบัติต้องสามารถแก้ปัญหา แก้อุปสรรคที่เกิดขึ้นได้
7. การบำรุงรักษา การปฏิบัติงาน เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์มีราคาแพง มีส่วนช่วยเพิ่มผลผลิต ฉะนั้นต้องบำรุงรักษา ปรับแต่งให้ใช้งานได้ดี เติบโตตามศักยภาพ การป้องกัน ป้องกันไม่ให้ชำรุด สึกหรอก่อนอายุใช้งาน เช่นต้องหล่อลื่น ปรับแต่ง เป็นปัจจุบัน และเมื่อถึงเวลาอันควรจะต้องซ่อมแซม ให้คงสภาพเดิมมีชิ้นส่วนอุปกรณ์ใด ต้องปรับต้องเปลี่ยน เพื่อให้เครื่องมือเครื่องจักรเข้าสู่สภาพเดิมเป็นสิ่งที่ต้องทำ